

Pod horou sa začali hromadiť ľudia. Prichádzali sa pozrieť, čo sa to deje, odkiaľ sa vzala tá krásna a vôňa. Prekvapení vychádzali na vrch, dotýkali sa trávy, kvetov, konárov stromov, akoby nikdy nič také nevideli. Bolo ich veľmi veľa. Myslela som, že také množstvo ľudí musí tú všetku prírodu zničiť a pošliapať, ale vôbec jej neškodili. Správali sa veľmi ťtivo. Druhá vec, na ktorú som pomyslela, že sa tam nemôžu ani všetci pomestiť, pretože stále prichádzali noví a noví. Ale hora mala akoby neobmedzenú kapacitu. Každý kto chcel prísť, mohol a stále tam bolo dost' miesta pre ďalších.

„Táto hora je moja cirkev. Moja obnovená cirkev, nevesta, ktorú pripravujem na deň svojej svadby,“ povedal Ježiš, ktorý zrazu stál vedľa mňa. Videla som, ako sa kochá v tom, aká je Jeho nevesta krásna.

„Urobím ju prít'azlivou pre každého, kto ma hľadá. Prídu mnohí strápení a utlačení starosťami, ale moja krása, ktorú vo vás uvidia im dá silu. Budú veriť vo Mňa, pretože ja si svoj ľud obnovím. Nie vaše programy a systémy evanjelizácie. Ja ich privediem do svojho kráľovstva. Obnovím vás a budete mi ochotní slúžiť tak, ako to chcem Ja. Budete žiť evanjelium. Rozkvitnete a zachránite tak mnohých. Budete vedieť, kedy máte čo hovoriť. Nebudete sa už báť svedčiť o Mne.“

„To je to, čo robí s vami Moja sláva. **Moje prebývanie vo vás a vaše vo Mne.**“

Evka Kevická

INFORMÁTOR

ZBORU VIERA

Marec 2008

Moc vzkriesenia pri nás a v nás

(Ef 1, 19-23)

V tomto mesiaci budeme opäť sláviť Veľkú noc, najväčší sviatok nás kresťanov a pripomenieme si obeť Pána Ježiša Krista na golgotskom kríži a budeme oslavovať Jeho slávne zmŕtvychvstanie. Aj oslavy Veľkej noci, hoci si uvedomujeme a vieme, že sú najvýznamnejším sviatkom pre nás kresťanov, sa môžu stať formálnymi a viac, alebo menej vyprázdnenými. Každá slávnosť, každá oslava sa môže stať a stáva veľmi formálnou ak nie je priamo vzťahnutá k nám osobne.

Možno si povieme, že v prípade udalostí, ktoré si pripomínáme a ktoré oslavujeme cez veľkonočné sviatky, to pri reálnych kresťanoch nehrozi.

Každého z nás sa totiž bytostne dotýka obeť Pána Ježiša a Jeho slávne zmŕtvychvstanie. Vďaka týmto skutkom, ktoré Pán Boh vykonal, môžeme mať odpustenie hriechov a večný život. Je to bezpochyby tá najvýznamnejšia udalosť, ktorá ovplyvňuje nielen náš dočasný, ale aj náš večný život. Bytostne sa dotýka každého z nás a preto ju môžeme a máme oslavovať.

Oslavy Veľkej noci v sebe vždy spájajú veľký smútok, ale aj veľkú radosť. Počas Veľkého Piatku si môžeme intenzívnejšie uvedomovať hĺbku a veľkosť svojho hriechu, kvôli ktorému musel Pán Ježiš trpieť a zomrieť na golgotskom kríži a cez nedeľu vzkriesenia môžeme prežívať radosť z toho, že Pán zvíťazil nielen všeobecne nad hriechom a smrťou, ale, že On zvíťazil aj nad mojim vlastným hriechom a smrťou. To je ten osobný rozmer osláv, ktorý odlišuje všeobecné oslavy nejakého výročia, ktoré sa nás tak až netýka, od slávenia niečoho, čo sa nás bytostne týka.

Zdá sa mi však, že my kresťania predsa nedokážeme vždy s plnou radosťou prežívať sviatky Veľkej noci, lebo reálny dosah jej udalostí na náš život odsúvame do minulosti a do budúcnosti a len čiastočne ich prežívame v prítomnosti. Očistenie od hriechov, aj keď ho prežívame dennodenne, predsa len čiastočne odsúvame do minulosti, keď sme sa obrátili k Bohu a vyznali sme svoje hriechy. Účinok vzkriesenia zase odsúvame do budúcnosti, ako niečo, čo sa týka života po našej smrti.

Text Písma v liste Efezským nás upozorňuje práve na ten prítomný rozmer a význam vzkriesenia pre náš každodenný život. Apoštol Pavel sa modlí za nás veriacich, aby sme mohli spoznať, čo je to za nemiernu Božiu moc vzkriesenia pri nás a v nás (v. 19). Ona pôsobí už teraz a nielen bude pôsobiť niekedy v budúcnosti. Už teraz sme s Kristom vzkriesení k novému životu.

Môžeme uplatniť túto moc vzkriesenia v zápase s pokušením, s vlastným telom, ale aj v zápase so zlými duchovnými mocnosťami, lebo vzkriesený Pán Ježiš Kristus, ktorý žije v nás skrze Ducha Svätého, už nad nimi zvíťazil a je posadený nad každú takúto mocnosť a panstvo (v. 20-21). Práve preto, že túto moc neuplatňujeme už teraz v prítomnosti, kráčame preto častokrát životom ubití prehrami, zlyhaniami a našimi hriechmi.

Jarná príroda okolo nás, ktorá sa nezdružďene prebúdzá k novému životu, nech pre nás obrazom, svedectvom o tom, že nový život víťazí už teraz, nielen niekedy v budúcnosti. Aj v nás má nový život víťaziť už teraz v prítomnosti, nielen niekedy v budúcnosti.

Keď budeme oslavovať tohto roku sviatky vzkriesenia Pána, pamätajte, že to nie je niečo, čo sa týka len našej budúcnosti. Máme vedieť, nielen teoreticky, ale aj z praktickej skúsenosti z jej uplatňovania v každodennom živote, akú nemiernu Božiu moc vzkriesenia máme v sebe a pri sebe. Myslím, že pri tomto vedomí, pri takomto poznaní, za ktoré sa modlí aj apoštol Pavel, budú naše oslavy ešte radosnejšie a intenzívnejšie a vzkriesenie pre nás nebude len vzdialenou, alebo bližšou budúcnosťou, ktorá nastane po našej smrti, ale každodennou realitou.

Ján Szöllös

Termíny na Marec 2008

2.3.	nedeľa	9:30	Nedeľné spoločenstvo zboru, Stredisko kultúry, Vajnorská 21 K. Jursa, M. Kevický
8.3.	sobota	18:00	Večer chvál a modlitieb 24-365, Istropolis, malá kinosála, téma: 1. vášeň; 2. očakávanie; 3. rozhodnutie
9.3.	nedeľa	9:30	Nedeľné spoločenstvo zboru, Stredisko kultúry, Vajnorská 21 G. Chovanec, P. Kremský
		16:30	Výročná zborová hodina, Súľovská 2
16.3.	nedeľa	9:30	Nedeľné spoločenstvo zboru, Stredisko kultúry, Vajnorská 21 M. Paško, P. Pivka
		18:00	Zhromaždenie so Š. Driessom , Stredisko kultúry, Vajnorská 21
21.3.	piatok	10:00	Spoločné zhromaždenie bratislavských cirkevných zborov, Istropolis, Veľká kinosála, D. Pastirčák: Načo nám je trpiaci Boh?
23.3.	nedeľa	9:30	Nedeľné spoločenstvo zboru, Stredisko kultúry, Vajnorská 21 D. Ciho, T. Kriška
30.3.	nedeľa	9:30	Nedeľné spoločenstvo zboru, Stredisko kultúry, Vajnorská 21 M. Kevický, S. Antalík
6.4.	nedeľa	9:30	Nedeľné spoločenstvo zboru, Stredisko kultúry, Vajnorská 21 M. Hlubocká, M. Kevický

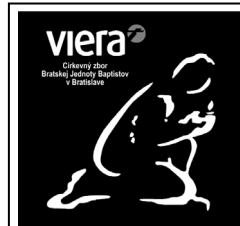
Služba kazateľov mimo zboru:

Tomáš: 2. marec Revúcka Lehota
Pali: 9. marec BJB Palisády

Informátor Marec 2008, vydáva: **BJB 3 Viera** (viera@baptist.sk), 02 / 555 68 370, nepredajné, pre vnútornú potrebu zboru BJB 3 Viera. Č. účtu: 017 189 2437/0900
Adobe Acrobat PDF verzia i na internete: <http://www.bjbviera.com/informator/>

Aprílové číslo vyjde v nedeľu 6.4.2008. Uzávierka 3.4.2008.

Redakcia: Michal Kevický (michalkevicky@horiaciker.sk)
Braňo Bognár (braniob@gmail.com)

VERŠ NA ROK 2008 pre Cirkevný zbor Viera

Keď sa všetko takto rozplynie, akí musíte byť v svätom obcovaní a zbožnosti vy, ktorí túžobne očakávate príchod Božieho dňa, keď sa nebesá rozplynú v ohni a živly roztopia v požiari?!
2PT 3, 11-12

Premenení Božou slávou.

Minulý týždeň som sa doma modlila a čítala som si Božie slovo. Vtedy som mala toto videnie: Dúfam, že nim aj vy budete pozhnaní aspoň tak ako ja.

Prosím nemajte pocit že som niečo viac ako vy. Boh mi tieto veci ukazuje, aby menil hlavne mňa. Aby mi dával poznávať svoju milosť, lásku, svätosť a moc. Ukazuje to iste aj mnohým z vás, ale iným spôsobom a nasledujúce riadky len potvrdia to, čo vnímate a prežívate. Sme Jeho milovaný ľud, ovce Jeho pastvy a On nás rád sýti svojím slovom a obcerstvuje svojím Duchom.

Videla som, ako kráčam v ústrety zjavenej Božej sláve. Bolo to, akoby som kráčala k vrcholu kopca, na ktorom spočívala Jeho moc a sláva. Cítila som sa ako Mojžiš, ktorého Boh zavolať na vrch Sinaj. Aj keď od mal, predpokladám, pred sebou strmší a namáhavejší terén ako ja. Napriek tomu mi to pripomínalo túto udalosť, pretože aj vrchol toho „môjho“ kopca bol zahalený Jeho slávou.

Nešla som sama - po mojom boku kráčal Ježiš. Nehovoril nič až do chvíle, keď sme zastali na mieste, kde som sa už mohla Jeho slávy dotknúť. Natiahla som ruku.

„Môžeš sa dotknúť mojej slávy a tá ťa zmení,“ prehovoril, **„môžeš sa do nej ponoriť a bude ťa premieňať.“**

„Moje deti poznajú dotyk mojej slávy, nepoznajú kráčanie v nej. Kráčajte v mojej prítomnosti, aby som vás mohol premieňať. Nie len sa jej dotýkajte, vnorte sa do nej. Mój oheň vás prečistí.“

„Moje deti hľadajú môj dotyk pre senzáciu, preto, aby sa vyriešili ich problémy, preto, aby sa cítili so Mnou chvíľu dobre, vzletne a nadnesene nad všetko, čo ich trápi, preto aby získali múdrosť ako ďalej... Mám pre vás viac. Nehľadajte len môj dotyk, hľadajte Mňa. Cirkev nie je miesto senzácií a príjemných zážitkov, nie je to miesto pekného vyplnenia nedeľného dopoludnia. Cirkev má byť miestom, kde vládne, má byť mojím chrámom.“

Pripomenulo mi to verš: Potom Hospodín riekol Mojžišovi: Zostúp a napomeň ľud, aby nevtrhli k Hospodinovi s úmyslom vidieť Ho, ináč ich mnoho padne. (2M 19,21) Aj mnohí Izraeliti chceli vidieť Boha, chceli k Nemu prísť bez bázne. Chceli vidieť senzáciu, ďalší zázrak, nie Jeho samého. Netúžili po stretnutí s Ním preto, že by Ho milovali nadovšetko. Chceli vidieť potvrdenie toho, že Mojžiš im presne sprostredkováva Jeho slovo... veľa bolo ich dôvodov, ale neboli správne.

„Nedotýkaj sa Ma iba, vstúp,“ povedal mi Ježiš.

Vstúpila som. Zaliala ma Jeho moc a Jeho svätosť ma tlačila na kolená. Nemohla som ostať stáť. Bol to On. Mój Boh, Jeho sláva, milosť a spravodlivosť. Vedela som, že v tejto atmosfére neobstojí žiaden môj hriech, žiadne moje konanie, ktoré by bolo dobré len čiastočne. Tu som už nemohla povedať: teraz sa nejdem modliť, idem pozeráť televízor, teraz nedám tejto sestre peniaze lebo aj ja ich potrebujem viac, teraz nebudem hovoriť tomuto človeku o spasení, pretože sa nechcem strápiť...

Potom som tam len stála a vnímala krásu jasú Jeho slávy. Spomenula som si na obraz Jeho armády, ktorý mi raz ukázal. Bola to armáda tesne pred prebudením, ktoré má prísť. V tom videní naša výzbroj žiarila do zlata - bola to Jeho sláva.

„Povediem svoj ľud do poslušnosti môjmu slovu. Prečistím vás, prepálím, vytvarujem nádoby, ktoré ponесú moju slávu národom. Dovoľte mi to. Dovoľte mi vstupovať do vašich životov. Dovoľte mi meniť vás. Nedržte si svoje životy ako niečo, o čo vás chcem okradnúť. Chcem vás veľmi pozhnať. Ja nie som zloděj neprišiel som preto, aby som kradol, zabíjal a hubil. Ja som prišiel nato, aby ste mali život a hojnosť (Jn 10,10). Požehnám vás a veľmi vás rozmnožím – vaše životy rozmnožím. Ponorte sa do mojej slávy a spoznáte moju hojnosť.“

Vedela som, že hovorí o hojnosti, ako si ju my nepredstavujeme. Hovoril o hojnosti v Duchu Svätom, o hojnosti Jeho sily, Jeho radosti, Jeho víťazstva, Jeho pokoja, Jeho súcitu s tými, ktorí trpia, Jeho túžby po záchrane stratených... Nie o veciach, ktoré my považujeme za hoci aj duchovnú hojnosť. Jeho hojnosť je iná svojou podstatou. Je to Božia hojnosť v čase trápenia a bojov aj v čase radosti a víťazstva.

Stála som tam a pozerala na Neho a počúvala Ho. Potom som sa pozrela na seba:

„Ty ma formuješ, som iná!“ zvolala som. Bola som šťastná. Ako som tam bola jednoducho s Ním, moje vnútro sa menilo. Prichádzalo chápanie a prijatie Božej lásky, úcta a bázeň k Nemu, a čistota charakteru, po ktorej som túžila. Bolo to preto, že som odrážala Jeho, konečne bolo vidieť viac Jeho a menej mňa. V reálnom živote prešli roky, tu som to videla len ako chvíľočku, ktorú som trávila len s Ním. Nebol tam nikto, kto by nás rušil a tiež tam nebol nikto, na kom by som bola závislá – nepotrebovala som byť s nikým, aby som žila v Jeho sláve. Tým nechcem povedať, že spoločenstvo kresťanov je zlá vec: naopak! Ale intimitu s Bohom môžeš zažiť len keď si s Ním sám. Môžeš prežiť

mocné veci a dôležité veci niekde na zhromaždení alebo skupinke, ale to, čo s Ním môžeš prežiť len osamote ti ujde, ak nebudeš tráviť čas, kedy ťa nikto v tvojich modlitbách, uctievaní, pokání a mlčaní pred Ním nebude rušiť. Tento čas je kľúčový. Je dôležité mať miesto kde patriš, kde si ako úd Jeho tela vykazateľný, ale je tiež dôležité byť s Ním osamote.

Napríklad:

Ideš na zhromaždenie. Na chválach, cez kázeň, cez svedectvo, cez scénku... Boh ku tebe hovorí. Príde domov, naješ sa, pospíš si, oddýchneš, ideš na prechádzku – veď je nedeľa. Áno to k nedeli patrí. Ráno vstaneš, ideš do práce a ocitneš sa v kolobehu týždňa. Pomaly zabúdaš čo ti Boh hovoril, pomaly sa intenzita Božieho dotyku, ktorý si na zhromaždení zažil stráca. Už v stredu si nevieš spomenúť, o čom bola kázeň. Prečo? Pretože si si neoddelil trošku času na to, aby si to všetko, čo ti Boh dal pomaly prežul, prehltol a strávil. Potrava, ktorá sa dostane len do úst, ťa nezasytí. Musíš ju aj stráviť, aby z nej tvoje telo malo úžitok. Tak je to aj s Božím slovom – keď ku tebe hovorí, vezmi si čas a choď to stráviť. Možno máš malé deti a počas celej nedele sa ti neujde ani chvíľa súkromia, možno máš návštevu, ktorej sa musíš venovať, upratať keď odíde... Boh vie o tom, čo máš a čo musíš urobiť. Kľudne urob, čo je tvojou povinnosťou a potom si na chvíľočku sadni k Jeho nohám. Prejdi si, čo ti hovoril, keď si Ho uctieval, na ktorých miestach tvojho srdca sa ťa dotkol, prejdi si o čom bola kázeň, čo ku tebe hovorilo... dovoľ Mu, aby Jeho slovo v tebe zakorenilo, aby vykonalo to, čo On chce. Nezhádz ho vecami tohto sveta. Pretože aj toto je to, ako sa naučíme prebývať v Jeho sláve. Nezažívať len Jeho dotyky, ale Jeho neustálu prítomnosť. To však iste nie je všetko, je to len malinký začiatok. Tento začiatok ťa bude stáť niekoľko minút. Nič viac. Dovoľ Mu tých niekoľko minút ťa premieňať.

Jeho slávu môžeme zažívať každý deň:

Enoch chodil s Bohom. Ako? Boh chodil stále s Ním. Ako?

Túžili po sebe navzájom. **Boh túžil byť s Enochom a Enoch túžil byť s Bohom.** Keď si mal vybrať čas bez Neho alebo čas s Ním vybral si ten s Ním. Tak to robil každý deň. A nakoniec s Ním bol stále. Prežíval s Bohom spoločenstvo, ktoré my, vykúpené Božie deti poznáme len čiastočne, veľmi málo čiastočne. On nevyhradil Bohu kúsok svojho dňa alebo týždňa. Dal Mu ho celý. Boh túži po našej prítomnosti. To nie je výkon viery, ktorý sa máme snažiť podať. To je odpoveď na Jeho volanie. Odpovedz Mu „áno“. Vezme ťa vážne, povedie ťa a privedie k tomu, čo pre teba má. Často si pod pojmom čo pre mňa Boh má predstavujeme veci, dary povolanie službu, manželku, deti, majetok, prácu, prebudenie, v ktorom Mu budeme môcť slúžiť...

Ale On má v prvom rade pre nás pripravenú svoju prítomnosť.

Asi o dva dni nato som mala toto videnie:

Kráčala som na zasnežený vrchol akéhosi kopca. Trochu ma prekvapilo, že som oblečená len naľahko. Keď som videla ten sneh vedela som, že ja sama by som si iste obliekla kožuch a dala teplú čiapku a poriadny šál, ak nie dva ☺ Ale nemala som ich a pritom mi vôbec nebola zima. Vyšla som až na vrchol tej hory. Bola veľmi vysoká. Pozrela som sa do diaľky, na úrodné nížiny začínajúce tam, kde končil horský masív. Vtedy ma zaujalo slnko.

Pozrela som do neho a vedela som, že to nie je obyčajné slnko, že je to Božia sláva. Ako som sa pozerala žiara slávy silnela, približovala sa ku mne a zaplavovala mňa aj tú horu. Sneh pod mojimi nohami sa začal topiť. Vedela som, že to na čom stojím, nie je sneh, ktorý napadol za jednu zimu. Boli to storočia sa tvoriace ľadové a snehové nánosy. Pokrývali skoro celú horu. Čudovala som sa, ako rýchlo sa topia. Trvalo storočia kým sa vytvorili a len niekoľko rokov, kým sa roztopili. Vtedy ku mne prehovoril Boh:

„Tieto ľadovce, to sú predsudky o Mne kriviace myslenie mojich detí, teologické teórie podkopávajúce autoritu môjho slova, strach môjho ľudu pred prenasledovaním. Jeho prispôbenie sa životu vo svete, poznávanie a poddávanie sa hriechu. Život bez mojej neustálej prítomnosti, bez pokorenia sa a prijatia môjho plánu pre ich životy, nepoznanie Mojej lásky, prázdnota ktorú prináša oddelenie odo Mňa. Tieto ľadovce urobili moju cirkev nepríťažlivou, nehostinnou a neúrodnou.“

Počúvala som Boží hlas a bolo mi z toho, čo hovoril, smutno. Cítila som ale v Jeho hlase nádej a vieru v nové veci, ktorú do mňa vlieval. Pozerala som, ako sa ľadovec a snehová prikrývka rýchle topia, ako sa začínajú zelenáť lúky, ako rozkvitajú kvety, ako rastú kríky a v nižších polohách aj stromy. Len chvíľočku trvalo a celý vrch bol zaplavený krásnou vôňou letnej lúky. Žilo to na nej. Vtáky spievali, včely poletovali z kvetu na kvet a pestrofarebné motýle sa vyhrievali na teplom slniečku. Už nič nenasvedčovalo tomu, že tu pred chvíľou bol len sneh a ľad.